Sztuczna inteligencja i systemy ekspertowe

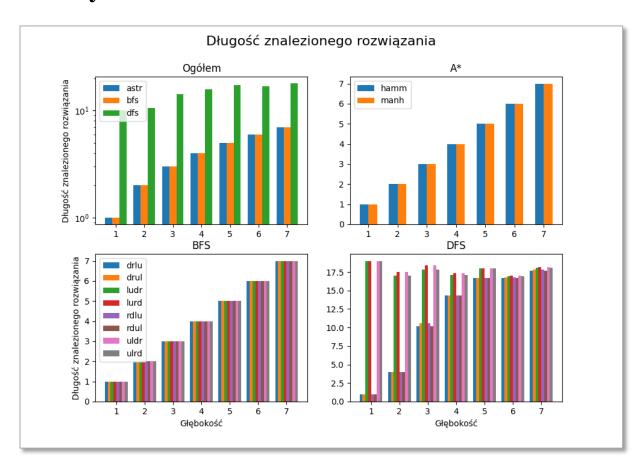
Zadanie: Piętnastka

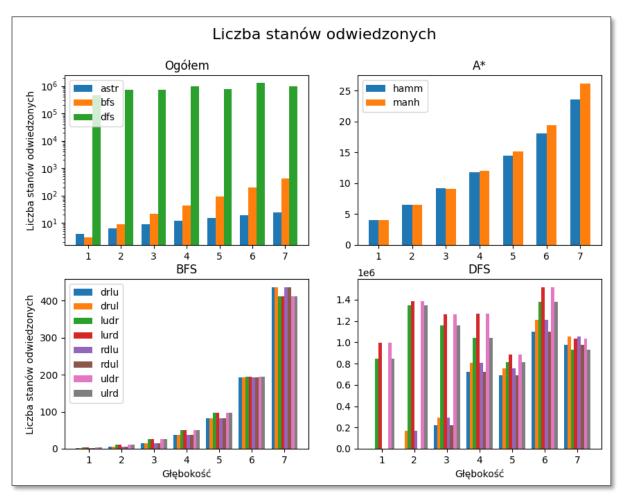
1. Cel zadania

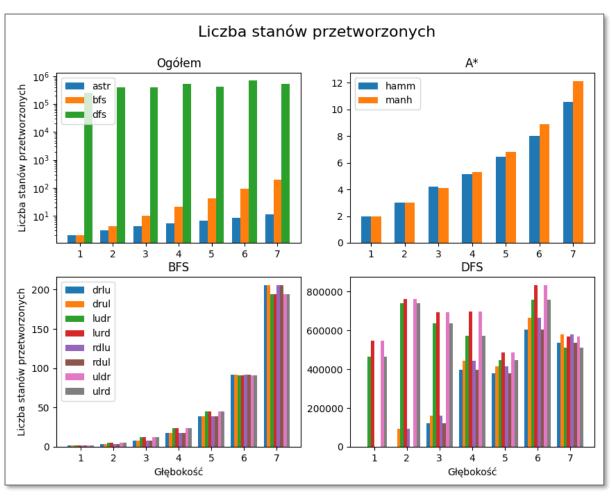
Celem zadania było napisanie programu rozwiązującego łamigłówkę "Piętnastka" przy pomocy różnych metod przeszukiwania przestrzeni stanów, tj. strategia "wszerz", "w głąb". "najpierw najlepszy" – A*. Dla ostatniej mieliśmy zastosować heurystyki: metryka Hamminga, metryka Manhattan.

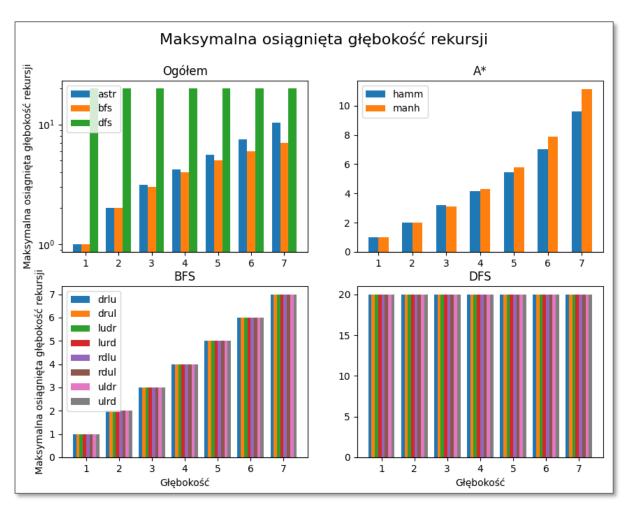
Po zaimplementowaniu wszystkich niezbędnych metod przystąpiliśmy do testowania naszych rozwiązań. Po zakończonych powodzeniem testach przyszła kolej na część badawczą zadania. W tej części mieliśmy zmierzyć efektywność algorytmów zbierając dane takie jak: długość znalezionego rozwiązania, czas potrzebny na przetworzenie łamigłówki, ilość stanów odwiedzonych i ilość stanów przetworzonych. Zebraliśmy te informacje dla wszystkich algorytmów dla plansz o odległości od 1 do 7 ruchów (do poprawnie ułożonej planszy). Dane te przedstawiliśmy w postaci wykresów słupkowych poniżej.

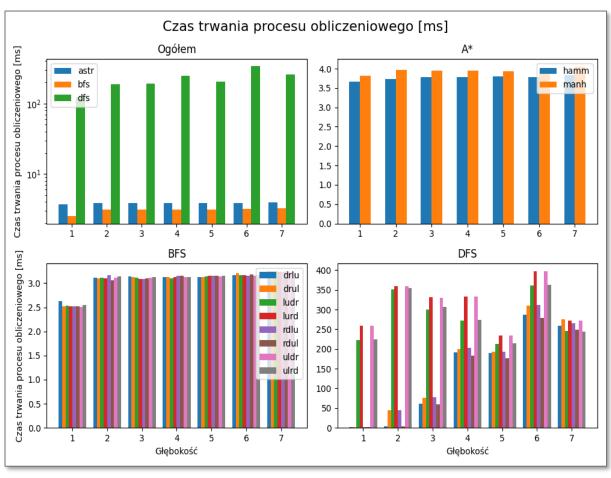
2. Wyniki

3. Wnioski

- 1. Średni czas trwania procesu obliczeniowego dla algorytmu depth-first search jest znacznie wyższy niż w przypadku breadth-first search i A-star. Jest to jeden z kilku powodów, dla których możemy algorytm dfs uznać za najgorszy spośród wybranych do rozwiązywania "Piętnastki".
- 2. Długość znalezionego rozwiązania jest optymalna dla algorytmów bfs i A*, natomiast dla dfs jest średnio dużo większa.
- 3. Liczba stanów odwiedzonych i przetworzonych jest najmniejsza dla A*, a zdecydowanie największa ponownie dla dfs.
- 4. Zastosowane metryki nieznacznie różnią się wynikami, aczkolwiek jak już różniąca występuje, to przeważnie na korzyść metryki Hamminga.